

legat. leg. annua, ff. annu. legat. Odd. consil. 47. n. 12. & seqq. part. 4. recent. Sicut nec expiravit per consensum alienationis hujus prædicti præstitum à Duce Urbini, quia ut respondet secunda decisio hujus causæ sub die 23. Maii 1643. coram me, exinde non sequitur remissio fideicommissi in præjudicium aliorum ad illud vocationum.

Firmato ex præfatis fideicommissis particula-ri, suffinere non potest alienatio hujus prædicti fa-cta ab hærede gravato ex causa legitimæ & Tre-bellianicæ, quia neutra detrahitur in dicta decis. anni 1653. & assertum æs alienum testatoris non suffragatur, cùm creditores non urgerent, solvi posset ex aliis bonis, & justificetur in quantitate longè inferioris valoris hujus prædicti exceptis so-cietatibus officii in debitum relatis, quæ proban-tur prius extinctæ, ut in summario responsionis pro Julio Cæsare n. 2. nec de dote scutor. 5000. a Testatore relicta Camillæ filiæ, quia non pro-batur soluta ab emptore nisi pro rata scut. 450. reliquum verò solutum fuit ab ipso hærede gra-vato, qui vel præsumit soluisse ex pretio alio-rum bonorum prius alienatorum, vel quatenus solvisset de proprio, non ideo ex ejus persona retardari potest restitutio fideicommissi particula-ris *, cùm ob non confessum Inventarium ad illam teneatur de proprio, etiam si bona hæredi-taria non sufficient ex allegatis in dicta secunda decisio hujus causæ, & in Ravennaten. bonorum 11 Maii, & 6 Novembris 1648. coram Rever. D. meo Decano.

Animadvertingo quod in casu nostro defec-tum inventarii supplere non potest divisio de-in-de facta inter hæredes * quia id admittitur quo-ties statim mortuo Testatore confessum fui In-ventarium tutelare, & proximè facta divisio in quibus terminis loquitur decisio in Bonon. de Glavarinis 27 Junii 1644. coram R.P.D. meo Peu-tingerio, alioquin sola divisio facta, ut in casu no-stro per octo annos post mortem Testatoris non probat, quia in medio tempore bona dissipare potuerunt, vel aliunde acquirere Ruin. consil. 23. sub n. 37. vers. ac si etiam lib. 5. Becc. consil. 113. sub n. 9. vers. multo magis lib. 1. Surd. consil. 105. n. 6. ante finem vers. aliud ergo est, & decis. 339. num. 14. in fine. Merlin. decis. 406. num. 8. Ultra quod in divisione non fit mentio de mobilibus, & nominibus debitorum.

Et ob omissionem Inventarii junctis alienatio-nibus aliorum bonorum antea factis alienatio hujus prædicti ex causa detractionum suffineri non posset, etiam si versaremur in terminis fideicom-missi universalis, quia detractiones omnes præ-sumuntur consumptæ * ex præcedentibus aliena-tionibus, & onus firmandi statum hæreditatis spectaret ad possidentem rem ultimo loco aliena-tam, Peregrin. de fideicom. art. 39. n. 14. Merlin. decis. 633. n. 1. & seqq. Rota inter recent. decis. 109. n. 7. apud Modern. Forolivien. de legit. & in Bononi-en. fideicommissi de Glavarinis 5 Maii 1645. coram R. P. D. meo Peutingerio.

Ad consensum alienationi præstitum à Julio Cæsare, seu promissio Adæ de evictione, respon-donet secunda decisio quod ille nullus est ex falsitate causæ, cùm suppositum fuerit faciendam esse detractionem legitimæ, & Trebellianicæ, ac eris alieni in majori quantitate quam verè exi-steret, necnon ex defectu insinuationis, quam ex 17 confutudine non adhiberi non probant fides * extrajudiciales, sed requiruntur plenæ probatio-nes tanquam de re decisoria causæ respiciente,

ut per Mantic. decis. 357. n. 2. Buratt. decis. 786. nu. 2. Merlin. decis. 69. nu. 24. decis. 312. nu. 12. decis. 553. nu. 13. promissio pariter Adæ corruit ex falsitate suppositi quod sine venditione hujus prædicti Domus viri necessitatibus obrueretur, ut respondet dicta secunda decisio in §. final. Quapropter DD. steterunt in decisio, utraque parte informante.

DECISIO XCVII.

R. P. D. MELTIUS.

Romana devolutionis Domus.

Lunæ 15. Junii 1654.

SUMMARIUM.

- 1 *Sententia validitas ex revolutione processus pro-batur.*
- 2 *Emphyteusis Ecclesiastica ad extraneos non trans-fit. Amplia ut num. 3. Non potest transire in manus mortuas num. 27.*
- 3 *Clausula pro se extenditur pro quibuscumque hæ-redibus, & sic etiam extraneis. Sed contra num. 5. & 10.*
- 4 *Seraphin. decis. 703. declaratur.*
- 5 *Appellatione hæredum, & successorum in emphy-teusis Ecclesiæ veniunt solum hæredes sanguinis. Et descendentes non transversales n. 11.*
- 6 *Alienandi facultas concessa in emphyteusis Eccle-siae restringitur ad comprehensos.*
- 7 *Dicitio, quomodolibet, explicatur.*
- 8 *Clausula, ad habendum, inducit naturam con-tractus; cui adjicitur, in perpetuum, restrin-gitur ad descendentes n. 13.*
- 9 *Alienationis prohibito in contractum emphyteu-sis plus influit, quam clausula generales.*
- 10 *Septuagenaria stipulando emphyteusis pro hæ-redibus, quando intelligatur de extraneis.*
- 11 *Renovatio investituræ regulatur juxta formam prima. Declara ut n. 16. Investituræ quando dicatur nova concessio, etiam si sub commemo-ratione primæ emanaverit n. 17. Ob nova paclla dicitur nova concessio, num. 18.*
- 12 *Emphyteusis cum novis pactis recipiens à priori recedit.*
- 13 *Pactorum novitas novam emphyteusis consti-tuit.*
- 14 *Concessione in nova, rei Ecclesiæ solemnitas, & causa requiruntur, & num. 25. & 29.*
- 15 *Beneplacitum ad presumendum requiritur lapsus temporis cum observantia.*
- 16 *Beneplaciti presumptio sublata fuit per constitu-tionem Urbani.*
- 17 *Devolutio emphyteusis resultat ex institutione Hospitalis.*
- 18 *Priorissa, & Procurator recipiendo canones non præjudicant Ecclesiæ.*

SEntentiam Rotalem concedentem Monas-terio, & Monialibus S. Luciæ in Silice im-missionem ad possessionem Domus suppositæ di-recto dominio earumdem Monialium, & devo-lutæ ex causa linea finita Angelæ, ultimo loco Investituræ, hodiè quod causa mihi in tertia Instantia commissa reperitur, Domini confir-mandam

mandam esse censuerunt, quia visa fuit valida, & iusta.

1 *Validitas * non controvertitur, & satis illa pro-batur ex processibus, in quibus fuerunt ritè ser-vata, omnia de jure servanda Rota in Leodien. dominiorum 25 Junii 1649. coram Eminentissimo Cardinali Corrado, §. siquidem, & in Nazarena, seu Montis Viridis beneficii 24 Aprilis 1651, coram Rev. D. meo Decano in princ.*

Nec de iustitia dubitari posse visum fuit ex in-concuso illo fundamento benè firmato in priori-ribus decisionibus emanatis coram RR. PP. DD. meis Bichio, & Veroospio, quod nempe cum ista

*2 *emphyteusis tanquam de re Ecclesiastica * non effet ad hæredes extraneos transitoria §. emphy-teusis, aut. de non alienan. aut permutan. reb. Ecclef. glas. in l. etiam, ff. solut. matr. Gabriel. consil. 94. n. 5 1. & 5 2. lib. 2. Rota in recen. dec. 211. n. 4. part. 6. Ideò finita linea Angelæ ultimo loco in-vestituræ, domus ei in emphyteusim concessa, & quæ nunc controvertitur, reverti debet ad Mo-niales Dominas directas, nec illa transire potuit ad extraneos. Ruin. consil. 160. n. 8. versic. con-tra tamen. Clar. plures referens in §. emphyteusis qu. 28, sub n. 5. §. tertius est casus, versic. funda-mentum autem, ubi ampliat * conclusionem hu-jusmodi procedere, quavis concessio facta lege-retur, Pro hæredibus, & successoribus, quia adhuc intelligenda effet de hæredibus sanguinis, idemque sequuntur Castrensi. in l. etiam, n. 4. ff. solut. matrimon. Bald. consil. 114. vers. sed istud, lib. 5, Gratian. discept. foren. cap. 351, nu. 17, cum plu-ribus aliis cumulatis per Rot. in Caietana bonorum**

*3 *3 December 1646, coram R. P. D. meo Cerro, §. Justitia vero.**

*Neque dicta emphyteusis prætendi potest transi-toria ad extraneos prætextu, quod in prima illius concessione, facta de anno 1550. apposita fue-rit clausula * illa cæterata, Pro se; &c. quam informantes pro Hospitali, extendendam esse contendunt, Pro quibuscumque successoribus, & sic etiam pro extraneis, ut per Seraphin. decis. 703. num. 2.*

*4 *Quia omisso, ut secundum interiorum intel-lectum dicta clausula veniat, potius extendenda *, atque interpretanda secundum subjectam materiam. Mart. de claus. claus. 44. n. 1. & seqq. part. 2. & ita ut emphyteusis capiat tantum hæ-redes sanguinis justa naturam emphyteusis Ecclesiastica d. §. Emphyteusis auth. de non alienan. & permutan. reb. Ecclef. Peregrin. de fideicommiss. art. 32. n. 52. Fusar. de sublit. q. 339. n. 33. Barbos. claus. 112. n. 3. Rota in recen. decis. 211. n. 3. & 4. part. 6. recent. Neque resistit d. decis. * Seraph. 703. ex quo ibi res non erat cum Ecclesia, nec de illius intereste agebatur, sed cum aliis, qui inter se contendebant de successione, si quidem ju-dicium pro parte, & ad instantiam Monialium introductum super devolutione non fuit intro-ductum in vim primæ Investituræ factæ de anno 1550. ad favorem Josephi de Martenis, quæ fuit de simplici, & nudo situ, sed ratione tertiae, ac ultimæ, factæ de anno 1612. ad favorem Angelæ Calandræ, in qua concessa fuit domus su-perædicta in dicto situ: Talis enim concessio facta simpliciter legitur hæredibus, & successoribus, absque dictione aliqua cæterata, & ita dubitari non potest, quin sub ea soli hæredes sanguinis comprehendantur, quandoquidem appellatione * hæredum, & successorum in emphyteusis Ecclesiastica, veniunt soli hæredes sanguinis, & ita descendentes ab ipsis Investitis, ad tradita per**

*5 *5 *Quia omisso, ut secundum interiorum intel-lectum dicta clausula veniat, potius extendenda *, atque interpretanda secundum subjectam materiam. Mart. de claus. claus. 44. n. 1. & seqq. part. 2. & ita ut emphyteusis capiat tantum hæ-redes sanguinis justa naturam emphyteusis Ecclesiastica, quia de jure potest in dicta emphyteusis succedere, & a primis investitis, retenta natura emphyteusis Ecclesiastica, causam habere. Rota coram Bu-rato decis. 332. num. 4.***

*6 *Minus pro extraneorum comprehensione po-test vis aliqua fieri in dictione illa cæterata hæ-redes, & successores *, quia extensio facienda est iuxta subjectam materiam. Mart. de claus. claus. 44. n. 1. & seqq. part. 2. & ita ut non egrediatur hæredes suos.**

Pariter non relevat alia clausula cæterata An-gelæ absentia, &c. & me Notario cum dicto Joanne Baptista Procuratore præsente, &c. Quia quicquid dicendum esset, ubi versaremur in materia indif-ferenti, & transitoria ad extraneos, in isto ca-su, in quo versamur in emphyteusis Ecclesiastica, ad hæredes extraneos non transmissibili, non potest fieri hujusmodi interpretatio.

*7 *Clausula, ad habendum *, nec etiam refraga-tur, quia induit naturam contractus, cui adjicitur, ac ab eo limitationem recipit. Rota coram Seraphin. decis. 794. num. 8. & coram Coccino de-cis. 75. num. 10, in recent. decis. 60. n. 12. & 13. part. 5.**

Imol. in l. quod dicitur, ff. de verb. oblig. Castr. in l. etiam n. 4. ff. solut. matr. Rip. in l. cum bona n. 14. ff. de privil. credit. Alex. consil. 83. n. 1. & 2. lib. 7, ubi testatur de communis, nec ab ea in judicando recedendum esse. Socin. jun. consil. 71. n. 3. vers. quia quicquid sit, lib. 1. Bero. consil. 102. num. 14. vers. Quia respondeo vol. 1. ubi quod verbum hæ-redibus intelligendum est de iis descendantibus, qui de jure Civili succedere possunt, verbum verò successoribus, de illis descendantibus, qui de jure prætorio admitti possunt. Cephal. consil. 400. n. 6. vol. 3. Pereg. de fideic. art. 31. num. 52, Mant. de tacit. lib. 2. q. 22. n. 27. Surd. dec. 11. n. 8, Rota coram Seraph. decis. 868. n. 1. vers. Neque ob-stant verba instrumenti locationis in recent. dec. 211, num. 3. & 4. part. 6.

Neque hujusmodi interpretatio excluditur ex ponderatione facta ab Informantibus pro parte Hospitalis, ut ex quo in dicta tertia Conces-sione facta Angelæ legitur prohibitio alienatio-nis, nedum ejus hæredibus, & successoribus, sed etiam alii causam ab ea quomodolibet ha-bentibus, indè inferri possit, quod dicta Inve-stitura comprehendat etiam extraneos, quasi verba illa, Et causam quomodolibet habentibus, ex-quipollent clausula, & quibus dederit, aptæ de sui natura comprehendere quilibet, licet ex-traneum.

*Placuit enim pro remotione hujus objecti respon-sio, jam data in prima decisione R. P. D. mei Bichii sub §. quod prohibito, ut nempe dicta verba verificari debeant in consanguineis * remotioribus, in Investitura comprehensis, in quos proximi-miores valeant alienare. Etenim, ne recedatur à natura contractus, capienda est omnis inter-preratio, & sufficit, quod verba, vel quid mini-mum citrè lassionem juris operari possint, ut præ-ter adductos in dicta decisione firmat Olasch. decis. 164. num. 14. versic. quod autem, & nu. 15, vers. scilicet.*

*Nec etiam refragatur clausula illa universalis, Quomodolibet *, quæ de sui natura apta est com-prehendere omnes casus. Quia omisso, quod dicta*

*8 *clausula significat potius modum disponendi, quæ personas, in quas disponitur, semper, ne lassatur jus commune & immutetur eti-iam natura contractus, recipere debet inter-**

pretationem de habilitate, & ita intelligenda

venit in omnibus illis casibus, in quibus quis de jure potest in dicta emphyteusis succedere,

& a primis investitis, retenta natura emphyteusis Ecclesiastica, causam habere. Rota coram Bu-rato decis. 332. num. 4.

*Minus pro extraneorum comprehensione po-test vis aliqua fieri in dictione illa cæterata hæ-redes, & successores *, quia extensio facienda est iuxta subjectam materiam. Mart. de claus. claus. 44. n. 1. & seqq. part. 2. & ita ut non egrediatur hæredes suos.*

Pariter non relevat alia clausula cæterata An-gelæ absentia, &c. & me Notario cum dicto Joanne

Baptista Procuratore præsente, &c. Quia quicquid

dicendum esset, ubi versaremur in materia indif-ferenti, & transitoria ad extraneos, in isto ca-su, in quo versamur in emphyteusis Ecclesiastica,

ad hæredes extraneos non transmissibili, non

potest fieri hujusmodi interpretatio.

*Clausula, ad habendum *, nec etiam refraga-*

tur, quia induit naturam contractus, cui adjicitur,

ac ab eo limitationem recipit. Rota coram Seraphin. decis. 794. num. 8. & coram Coccino de-cis. 75. num. 10, in recent. decis. 60. n. 12. & 13,

part. 5.

part. 5. & decif. 74. num. 8. part. 6. prout eriam
12 a subsequenti prohibitione alienationis, * quæ
magis est attendenda, & plus influit in concessio-
ne, quam faciunt clausulae generales Dec.
conf. 171. num. 3. vers. 4. & ult.

13 Clausula, in perpetuum, * intelligitur quoad
tempus, & numerum descendientium, non quoad
qualitatem successorum, ut etiam extranei suc-
cedere valeant, Joan. Andr. ad Specul. tit. de Locat.
§. Nunc aliqua. Bald. in auth. si quas Ruinas post
princ. C. de Jacob. Eccles. Anch. conf. 126. Ceph.
conf. 400. n. 21. vers. Et dictio.

Pactum de solvendo laudem, nec illud
facit conjecturam comprehensionis extraneorum,
quia ut in prima decisione R. P. D. mei Bichii
responsum fuit sub §. Eo minus in fin. illud re-
stringitur, sive declaratur à subsequenti illa clau-
sula *juxta dispositionem*, quæ operatur, ut in-
telligi tantum debeat in alienationibus à Jure
permisso, & ita in illis, quæ fiunt inter com-
prehensiones in investitura. Rota coram Seraphin.
decif. 1290. num. 12.

Non obstat, ut ex eo quod tempore concessio-
nis factæ Angelæ ipsa reperiatur in ætate septua-
14 genaria, * & consequenter destituta esset omni
spe procreandi filios naturaliter, inde inferatur
etiam habuisse mentem, ac intentionem acqui-
rendi non pro hæredibus, & successoribus fan-
guinis, sed pro hæredibus, & successoribus bo-
norum. Quia ad hujusmodi interpretationem capi-
piendam, & ad effectum recedendi à proprietate
verborum, & natura contractus non sufficit mens,
& intentio unius ex contrahentibus, sed constare
debet de mente utriusque, ad firmata per Mant.
de tacit. lib. 3. tit. 4. n. 21. In proposito autem casu,
mens Monialium nequaquam in hoc concurrere
potuit, quia cum nullam de ætate, ac qualitate
personæ Angelæ notitiam haberent, prout de
hoc evidenter constat: Nam sibi specialiter cave-
runt, quod Procurator Angelæ teneretur exhibere
justificationem, quod esset soror Andreae,
& non Monialis, utique non potest ex dicta qua-
litate, Monialibus prorsus incognita, prætendi
recessus, pro carum parte, à natura contractus.
Mantic. de tacit. d. tit. 4. n. 28. Cald. de emphyt.
lib. 2. quæst. 24. num. 4.

Denique non obstat (quo admisso etiam) ut
ultima concessio dici posset, facta ex pacto, &

providentia, & pro hæredibus, & successoribus
sanguinis tantum, adhuc ex quo prima anni 1550.
prætentit hæreditaria, & quod hæc posterior
sit illius renovatio, * Ideo ejusdem naturæ,
& qualitatis esse præsumatur. Rota in Callien. bono-
rum 24 Januarii 1648. coram me, & in Ravenna-
ten. Domus 17 Martii 1651. coram Rev. Terracinen.
Domini enim circa hanc non de novo objec-
tam, sed repetitam exceptionem transierunt, cum
responsione jam data in præcedentibus decisioni-
bus, quod dum posteriores concessiones factæ fue-
runt, non ex causa linea finitæ, sed caducitatis in-
cursæ ob non solutos Canones; Imò post rei

16 devolutæ incorporationem, * ac illius possesso-
nem à Monialibus apprehensam, inde fiat, quod
dictæ concessiones dicantur omnino novæ, ac
prositus à prima independentes juxta distinc. Bero.
conf. 112. n. 3. & 4. lib. 1. Rot. in Portuen. Stagni.
10 Junii 1641. §. Nec refragatur, versicul. Nibilomiu-
sus. coram bon. mem. Cardin. Panzirolo.

Idque tanto facilis attentis novis pactis in
posterioribus concessionibus appositis: Ibi enim
legitur facta concessio, non de nudo situ, sed de
domo superædificata. Ulterius conventum fuit,

quod concessio haberetur pro non facta, qua-
tenus Angela esset Monialis. Item quod sol-
veretur Laudem, & augeretur Canon. Præ-
terea quod per solam moram biennii in solven-
do incurretur caducitas, & in casu contra-
ventionis, liceret Monialibus domum, una cum
melioramentis, propria auctoritate vindicare;

Rursus Investitura in his posterioribus conce-
ssionibus, legitur simpliciter concepta pro hæ-
redibus, & successoribus, absque dictione ca-
terata, & pacto francandi, quæ in prima adje-
cta fuerunt. Hæc namque pacta, & conventiones
novæ, ex quo plerumque respiciunt nedum
accidentalia, sed ipsam substantiam rei, & con-
tractus emphyteotici efficiunt, ut investitura non
à prima dependentiam habeat, sed prospicat sit
nova, * quamvis sub illius commemoratione 17
emanaverit, & sub expressa remissione caduci-
tatis, ut firmatur in decif. R. P. D. mei Verospio
sub §. & licet vers. novam, & §. neque, & in utra-
que decif. R. P. D. mei Bichii, & signanter in 2.
lib. §. Quapropter, ubi ulterius declaratur remis-
sionem caducitatis, tunc esse momenti ad exclu-
dendam novitatem concessionis, quando non ad-
sunt nova pacta, * secus si (prout hic) nova pacta 18
substantialia adjecta fuerunt: Nam tunc nedum
cenfetur nova concessio. Bald. in l. 1. n. 4. pos-
med. vers. nisi nova investitura. ff. de rer. divis.
Oldrad. conf. 178. n. 2. vers. videtur etiam. Surd.
conf. 440. n. 50. & seqq. Affili. dec. 112. n. 15. Rota
in Portuen. Stagni 16 Decemb. 1641. §. Nec vifum
coram bon. mem. Card. Panzirolo, ut imo recipiens
emphyteusim * cum novis pactis, censeatur priori 19
renunciare, ex tradit. per Bursfat. conf. 251. n. 3.
& 4. lib. 3. alisque ibi allegatis firmat Dec. in d.
Portuen. Stagni 10 Junii 1641. coram eod. bo. me.
Card. Panzirolo, quod etiam procedit, si nova
concessio concepta reperiatur per illa verba pro-
rogamus, extendimus, &c. Quia in tali quoque
casu ex adjunctione factorum substantialium cem-
seretur mutata substantialia contractus, cum talis
novitas factorum * novam emphyteusim consti-
tuat, ut in his terminis firmavit Rot. coram Ca-
putaq. decif. 17. part. 2. coram Seraphin. decif. 1362.
n. 3. & seqq. vers. Quia magis in pincimus, & dec. 160.
nu. 9. part. 2. divers. Modern. Fulgin. tit. de con-
tract. emphyt. qu. 9. n. 12.

Præterea intrare quoque visa fuit Dominis
devolutio, nedum per deficientiam linea Angelæ,
sed etiam per obitum prius secutum Andreae
Calandrae, secundo loco investiti absque filiis,
non refragante quod Angela esset illius soror,
quia cum investitura non esset ad extraneos tran-
missibilis, * non poterat illa dici sub ea compre-
hensa: Nam appellatione hæredum sanguinis
veniunt tantum descendentes, & non transver-
sales, Rota in d. Caietana bonorum 3 Decemb. 1646.
coram R. P. D. meo Cerro, §. Juſitia vero, ubi
plures aliae cumulantur authoritates.

Neque Angela juvari posse visa fuit nova
concessione, ad sui favorem facta, de anno 1612.
Nam cum utramque requisitum, tam solemnitas,
quam Causæ, omnino necessarium, in nova
concessione * rei Ecclesiastice ibi deficiat, 22
utique illa minimè sustinetur. Dec. in Auth. qui
rem nu. 22. & ibi Cagnol. n. 58. C. de Sacref. Ec-
cles. Clar. in §. emphyteusis qu. 6. vers. si est tamen,
& qu. 28. vers. aut vero, & in §. feudum quæst. 13.
Rot. in recent. decif. 176. num. 42. cum sequentib.
part. 5. recent.

Hujusmodi autem Beneplacitum Apostoli-
cum * præsumi neque potest ex lapsu temporis, 23
quia

3 Actus successivus à præcedenti mandato debet re-
gulari.

5 Præsentia elidit ignorantiam.

6 Calculus inter diversas personas initus non pro-
bat observantiam.

8 Liquidatio non requiritur ubi ex computo arith-
meticæ quantitas dignoscitur.

9 Interpellatio non requiritur, ut consequantur
fructus, doris à promissore.

10 Procurator ad exigendum solutiones non plus
in causam fortis, quam fructuum accepto fer-
re potest.

11 Hypothecæ jam constitutæ debitor non præ-
judicat.

Duos in scutis 13. mil. à Patre constituta Victo-
riæ, & in eadem successivæ summa tributa con-
grua, coram me decreta fuerat, verum cum ob evi-
ditionem super eadem dote in scut. 7000. ab anterio-
ribus creditoribus passim pro iterata illorum solu-
tione instaret scuta 1512. quæ Procurator Victo-
riæ de anno 1596. prævio mandato de consignan-
do, à sacro Monte pietatis exegerat, neconon etiam
pluribus sequentibus vicibus alia scuta 695. ab ea-
demmet Victoria ad dotis computum recepta D.
Marchio de Maximis credito fortis adscribenda es-
se. At D. Vitellius Creditor ejusdem dotis in fructus
domini, quod admisso non tamen concessio, ut dici
posset, concessionem factam Angelæ fuisse vali-
dam, atque etiam ad extraneos transitoriam, ad-
huc semper intraret devolutio, ex illius transmis-
sione ad manum mortuam, * mediante universalis
institutione sibi facta de Hospitali B. Mariae de
Caravaggio contra expressam juris prohibitionem
c. 1. de alien. feud. & ibi Afflict. in princ. n. 4. &
§. gl. in c. potuit verb. prohibeatur, & ibi Abb. n.
27 10. & regulare est, quod bona Ecclesiastica * non
possint ad manus mortuas devenire, Bursfat. conf.
199. n. 42. vers. 3. Rota coram Greg. XV. dec. 520.
n. 11. ibique Add. n. 14. nec etiam per viam institu-
tionis, Rota in recent. dec. 211. n. 20. p. 6. rec.
præsertim resistente etiam peculiari Conventione
in investitura apposita, quod nec ipsa Angela
succederet, si esset Monialis, ut ponderarit etiam
Prima dec. R. P. D. mei Bichii, §. Ex quibus.

Non obstat demum si prætendatur, quod Mo-
niales per receptionem quindennii, ac Canonum
cefaentur, talem institutionem ad favorem Hos-
pitalis factam approbasse; quia Canones recepi-
tuerunt à Priorissa, * vel Procuratore, qui Monia-
libus præjudicare minimè potuerunt cap. veniens.
& ibi DD. C. de transact. Honded. conf. 55. n. 25.
lib. 1. Bursfat. dec. 601. n. 9. Multo magis deficiente,
tam solemnitate Beneplaciti Apostolici, quam cau-
sa utilitatis Ecclesiæ, * quorum utrumque pro va-
lidanda in tertium alienatione domus emphyteoti-
ca concurrere debuit, ut præter superioris allega-
tos firmavit Rota in Foro Sempronien. seu Eugu-
bina bonorum 4 Martii 1641. coram Rev. Tar-
racon. & in Cervien. bonorum 23 Martii 1648. coram
Rev. Tarraconen.

DECISIO XCVIII.

R. P. D. VEROSPIO.

Romanæ Dotis.

Veneris 19. Junii 1654.

S U M M A R I U M.

- 1 Solutiones in causam fructuum cedunt, & n. 4.
- 2 Dotis nomen uti juris fortis, & usuras compre-
hendit, solutio non obstante fideicommisso fie-
ri potest, n. 7.

Decisiones ad Tract. de Alim.

P Alex.